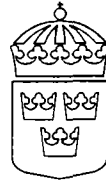

Finansutskottets yttrande

1993/94:FiU4y

Reformerad företagsbeskattning

1993/94
FiU4y

Till skatteutskottet

Skatteutskottet har berett finansutskottet tillfälle att yttra sig över proposition 1993/94:50 om fortsatt reformering av företagsbeskattningen jämte motioner, såvitt propositionen och motionerna berör finansutskottets beredningsområde.

Inledning

Propositionens förslag kan delas upp i två huvudområden. Förslagen inom det ena huvudområdet innebär att 1990 års skattereform kompletteras så att enskilda näringsidkare och handelsbolag ges möjlighet att arbeta på samma skattemässiga villkor som aktiebolag. Förslagen inom det andra syftar till att likställa beskattningen av eget och lånat kapital som finansieringskälla för investeringar i bolagssektorn.

Sammanlagt 12 motioner har väckts med anledning av propositionen.

Finansutskottet lägger i dag fram ett betänkande om inriktningen av den ekonomiska politiken (1993/94:FiU1). I det sammanhanget redovisar utskottet sin principiella syn på vilka åtgärder som erfordras för att komma till rätta med obalanserna i den svenska ekonomin.

Mot bakgrund härav inskränker sig finansutskottet i detta yttrande till att behandla de frågor inom utskottets beredningsområde som har mer direkt anknytning till propositionens och motionernas förslag. Förutom förslagens allmänna inriktning gäller detta i första hand två frågor, nämligen ett motionsvis framfört förslag om direktavskrivning av investeringar samt det sätt på vilket propositionens förslag avses bli finansierade.

Frågor av detta slag tas upp i de partimotioner eller motsvarande som väckts i ärendet, dvs. i motionerna Sk5 och Sk12 av Ingvar Carlsson m.fl. (s), i motion Sk13 av Peter Kling och Bo G Jenevall (nyd) samt i motion Sk8 av Gudrun Schyman m.fl. (v).

Dubbelbeskattningen av aktiebolagens vinster hämmar företagens möjligheter till försörjning med riskvilligt kapital. Med nuvarande system är det nämligen billigare att lånefinansiera en investering än att finansiera den med eget kapital. Detta skapar problem särskilt för mindre företag, vars möjligheter till extern finansiering med eget kapital är mer begränsade än vad som gäller för större noterade företag med bl.a. tillgång till den internationella kapitalmarknaden.

Ett annat förhållande som inverkar menligt på de mindre företagens arbetsbetingelser är den omständigheten att egenföretagare och personer som är delägare i handelsbolag beskattas hårdare för sina inkomster än vad som gäller för aktiebolag.

Finansutskottet anser i likhet med regeringen att det är av största vikt att tillväxtkraften i svensk ekonomi återskapas. Nya arbetstillfällen, minskad arbetslöshet, sanering av statsfinanserna samt bibehållen och utvecklad välfärd kan bara åstadkommas med en förbättrad tillväxt. Tillväxtbetingelserna måste förbättras inte minst för de små och medelstora företagen. En förutsättning för att detta skall kunna ske är att produktionen ges möjlighet att verka på mer gynnsamma villkor.

Enligt finansutskottets mening är propositionens förslag väl ägnade att tillgodose detta syfte. Med de nya skattereglerna får man ett neutralare system för företagsbeskattning vilket förbättrar de små och medelstora företagens situation. Den skattemässigt likartade behandlingen av eget kapital och lånefinansierat kapital verkar i samma riktning.

Sett utifrån de förhållanden finansutskottet har att bevaka framstår de strukturella förändringar som regeringen vill få till stånd inte bara som angelägna utan som helt nödvändiga för att återskapa en tillfredsställande tillväxtkraft i svensk ekonomi. Utskottet biträder sålunda propositionens allmänna inriktning och anser att skatteutskottet bör avstyrka Vänsterpartiets krav på att propositionen skall avslås (Sk8 yrkande 1).

Direktavskrivning av investeringar

Socialdemokraterna föreslår i motion Sk5 (yrkande 1) att företagen under 1994 skall ges möjlighet att göra direktavskrivningar på sina maskininvesteringar. Åtgärden skall omfatta inte bara industrin utan även övriga delar av näringslivet.

Den utökade avskrivningsmöjligheten påverkar enligt motionärerna företagens skattebetalningar först under 1995 och ger således inte upphov till några budgeteffekter under 1994. För att begränsa den statsfinansiella belastningen under 1995 föreslår motionärerna dock att endast 70 % av investeringen skall få skrivas av omedelbart.

Även Ny demokrati anser att företagen skall kunna göra direktavskrivningar så att investeringarna snabbt kommer i gång. Enligt partiets egna beräkningar kostar detta staten ca fem miljarder kronor per år. I motionen uppges att Industriförbundet räknar med att enbart de industriella investeringarna måste uppgå till 70 miljarder kronor per

är för att Sverige skall komma ur krisen. Motionärerna föreslår därför att riksdagen skall begära att regeringen skyndsamt lägger fram lagförslag om direktavskrivningar (Sk13 yrkande 3).

Likaså Vänsterpartiet anser att man kan överväga att ge företagen rätt till direktavskrivning av investeringar. Motionärerna ifrågasätter dock om en sådan möjlighet ens temporärt bör omfatta alla företag och brancher. Så t.ex. arbetar exportindustrin f.n. under mycket goda förutsättningar tack vare den låga kronkursen, tidigare skattesänkningar och låga löneavtal. Motionärerna anser det vara mer motiverat att låta företag som arbetar mot hemmamarknaden göra direktavskrivningar av investeringar. Detsamma gäller för investeringar med en tydlig miljöprofil (Sk8 yrkande 6).

Finansutskottet får i anslutning härtill anföra följande. De tre oppositionspartierna förordar att företagen i konjunkturpolitiskt syfte skall ges rätt till någon form av direktavskrivning av investeringar. Mest långtgående i detta avseende är Ny demokrati som inte anger några restriktioner för den föreslagna rätten till direktavskrivningar, vare sig när det gäller avskrivningarnas omfattning eller deras varaktighet. Socialdemokraterna däremot anser att direktavskrivningar skall tillåtas bara under 1994 och att de därvid uteslutande skall omfatta maskininvesteringar. Dessutom skall endast 70 % av investeringens värde få skrivas av direkt. Vänsterpartiet vill med sitt förslag i första hand främja den del av industrin och företagen som arbetar mot hemmamarknaden eller som satsar på miljömässigt betingade investeringar.

Ett företag som gör en direktavskrivning får vid investeringstillfället i princip en skattecredit, som därefter amorteras genom högre skattebetalningar i framtiden på grund av bortfallande reguljära avskrivningar. Skattebetalningarna omfördelas alltså över tiden, och likviditetsmässigt uppnår företagen bara en temporär fördel. För företagen innebär metoden dock vissa fördelar, i synnerhet om det rör sig om investeringar i tillgångar med långa avskrivningsperioder. Bl.a. minskar den risken för att avskrivningarna på en investering inte skall kunna utnyttjas fullt ut under hela avskrivningsperioden på grund av försämrat resultat. Direktavskrivningen ger också ett likviditetstillskott i anslutning till investeringen.

Mot bakgrund härav kan man förvänta sig att företag kommer att tidigarelägga investeringar om de ges möjlighet att göra direktavskrivningar. Hur stort detta tillskott blir är i hög grad avhängigt av de villkor som knyts till avskrivningsmöjligheten.

Vad som bör uppmärksammas i detta sammanhang är emellertid att rätten att göra direktavskrivningarna inte kan avgränsas till de tidigarelagda investeringarna utan måste omfatta hela investeringsstocken. Man kan nämligen inte särskilja tidigarelagda investeringar från redan planerade.

Näringslivet planerar att göra maskininvesteringar på sammanlagt 80 miljarder kronor under 1994. Den av Socialdemokraterna förordade direktavskrivningsmodellen innebär att företagens avskrivningsmöjligheter för dessa redan planerade investeringar skulle öka med maximalt

40 miljarder kronor. På grund av alltför begränsat rörelseresultat kan inte alla företag utnyttja denna avdragsmöjlighet fullt ut. Om hänsyn tas till detta kan en partiell direktavskrivning enligt socialdemokratisk modell väntas leda till att statens inkomster i form av bolagsskatt minskar med mycket grovt räknat 7–9 miljarder kronor under första året för de redan planerade investeringarna. Detta bortfall får staten i huvudsak tillbaka under de efterföljande åren när företagens skatteunderlag breddas på grund av att deras avdragsmöjligheter då blir i motsvarande mån mindre.

För att få företagen att tidigarelägga sina investeringar måste staten sålunda först ge dem en skattecredit på 7–9 miljarder kronor för de investeringar som ändå skulle ha kommit till stånd. Dessutom måste staten på motsvarande sätt stödja nytillskottet av investeringar. Hur stort tillskott som därigenom uppkommer är svårbedömt. Gjorda beräkningar — som utgår från att det reala förräntningskravet på en nyinvestering sjunker vid en partiell direktavskrivning — tyder dock på att tillskottet kan väntas bli tämligen begränsat, och att den tidigare lagda investeringsvolymen inte ens skulle komma att motsvara skattekrediten. Redan denna osäkerhet om det väntade utbytet av satsningen talar för att andra vägar bör sökas för att stimulera tillväxten och få i gång sysselsättningen. Osäkerheten förstärks av att maskininvesteringar generellt sett har ett mycket stort importinnehåll, och att den föreslagna satsningen därigenom bara delvis skulle få effekt i Sverige. Därtill kommer att det i första hand är de vinstrika exportföretagen som kan dra fördel av förslaget, vilket ytterligare skulle förstärka nuvarande tudelning mellan å ena sidan utlandsinriktade företag som redan arbetar under gynnsamma betingelser och å andra sidan företag som arbetar mot en kärv hemmamarknad. Den avgörande invändningen mot förslaget, om än den mest svårbedömbara, är de reaktioner som kan komma mot att budgetunderskottet och det statliga upplåningsbehovet ökar kraftigt. Detta kommer att leda till högre räntor vilket i sin tur kommer att verka dämpande på efterfrågan och på investeringsaktiviteten.

Finansutskottet anser mot bakgrunden härav att sysselsättningen bör främjas på annat sätt. Regeringen har i proposition 1993/94:66 föreslagit att ett generellt anställningsstöd, GAS, införs för att stimulera till nya reguljära arbeten. Propositionen bereds f.n. av arbetsmarknadsutskottet. Enligt finansutskottets mening har ett anställningsstöd med en sådan inriktning bättre förutsättningar att få effekt på sysselsättningen.

Skatteutskottet bör med hänsyn härtill avstyrka de aktuella yrkandena i motionerna Sk5 (s), Sk13 (nyd) samt Sk8 (v).

I propositionen ges på sidorna 298–308 en översikt av hur de olika förslagen inverkar på den konsoliderade offentliga sektorns finanser. I sammandrag visar dessa beräkningar följande (belopp i miljarder kronor):

	Varaktig effekt	Kort sikt (helår)
Enskilda näringsidkare	-1,2	-2,4
Juridiska personer	+1,4	-0,8
Lättnader i dubbelbeskattningen	-3,7	-3,7
Månadsuppbörd F-skatt	+0,2	+3,4
Summa	-3,3	-3,5

Den offentliga sektorns samlade inkomster beräknas alltså varaktigt bli 3,3 miljarder kronor lägre till följd av förslagen. För finansiering av detta belopp har enligt propositionen utrymme motsvarande 1,7 miljarder kronor redan reserverats inom ramen för innevarande års statsbudgetet. Resterande del avses bli finansierat dels genom att folkpensionsavgiften m.m. höjs med 0,2 procentenheter, dels genom att man likställer reglerna för avdrag för ökade levnadsomkostnader vid utrikes tjänsteresor med dem som gäller för inrikes resor. Det senare förslaget behandlas i proposition 1993/94:90 och beräknas öka skatte- och avgiftsintäkterna med 400–500 miljoner kronor.

Socialdemokraterna kritiserar den valda lösningen. I motion Sk12 (s) säger sig motionärerna inte ha något att invända mot att arbetsgi-varavgiften höjs, ej heller mot att beskattningen av utlandstraktamen-ten skärps. Däremot kan de inte acceptera den brist i finansieringen som följer av att mer än hälften, eller ca 1,7 miljarder kronor, av kostnaden för skatteomläggningen saknar finansiering. Det är, framhål-ler de, nödvändigt att riksdagen får tillgång till ett fullständigt besluts- underlag som omfattar såväl förslagets statsfinansiella kostnader som förslag till hur dessa kostnader skall finansieras. Motionärerna anser inte att propositionen uppfyller detta krav på beslutsunderlag. Denna brist i handläggningen undergräver enligt deras mening ytterligare trovärdigheten i regeringens program för att sanera statsfinanserna. De begär därför att riksdagen skall framföra kritik av denna innebörd mot regeringens finansieringsförslag (Sk12 yrkande 13).

Även Vänsterpartiet framför i anslutning till sitt avslagsyrkande på propositionen kritik mot regeringens sätt att finansiera sitt förslag. I dagens budgetsituation då statsskulden överstiger 1 000 miljarder kro- nor, och de årliga underskotten i de offentliga finanserna är större än 200 miljarder kronor anser sig Vänsterpartiet inte kunna tillstyrka skattesänkningar som försvagar statsfinanserna ytterligare. Att som regeringen hävda att man reserverat 1,7 miljarder kronor i en budget i ruiner kan enligt motionärerna inte betraktas som en seriös budget- och finanspolitik.

Finansutskottet vill för egen del framhålla följande i denna fråga. Av propositionen framgår *dels* att de föreslagna åtgärderna ger ett varaktiga inkomstbortfall för den konsoliderade offentliga sektorn på 3,3 miljarder kronor, *dels* att 1,6 miljarder kronor av detta bortfall skall finansieras varaktigt genom en höjning av folkpensionsavgiften och genom att utlandstraktamenten görs skattepliktiga. För resterande del, dvs. 1,7 miljarder kronor, sägs utrymme redan ha reserverats inom ramen för innevarande års statsbudget. Regeringen har alltså i den nu gällande statsbudgeten beaktat effekten av detta varaktiga inkomstbortfall på 1,7 miljarder kronor.

Ett inkomstbortfall av detta slag leder normalt till att budgetunderskottet ökar med ett lika stort belopp. I detta fall ger dock propositionen inte upphov till någon sådan effekt under budgetåret 1993/94. Det beror på att regeringen också föreslår att uppbörden av företagens F-skatt skall läggas om och i fortsättningen ske månadsvis, och att en sådan förändring ökar statsbudgetens inkomster med ett engångsbelopp av betydande omfattning. Värdet av den engångsvisa förstärkningen motsvarar en månads uppbörd och har beräknats till 3,4 miljarder kronor (se ovanstående tabell). Detta tillskott uppkommer i allt väsentligt under 1993/94.

Sammantaget leder således propositionens förslag till att statens finanser stärks under innevarande budgetår. Finansutskottet utgår ifrån att finansieringen under följande år kommer att redovisas av regeringen senare. Eftersom någon åtgärd inte är påkallad för innevarande budgetår framstår det inte som motiverat att riksdagen nu tar något initiativ i denna fråga. Skatteutskottet bör därför, enligt finansutskottets mening, avstyrka den socialdemokratiska motionen i denna del (Sk12 yrkande 13).

En fråga som är nära förknippad med finansieringen av förslagen i propositionen är förslaget att *uppbörden av företagens F-skatt* skall ske månadsvis. Åtgärden som motiveras av administrativa skäl väntas ge en årlig räntevinst för det allmänna på 0,2 miljarder kronor. För de skattskyldiga medför den föreslagna ordningen en ränteförlust av motsvarande storlek. Som tidigare nämnts ger den månatliga uppbörden dessutom en budgetmässig engångseffekt som för budgetåret 1993/94 kan uppskattas till 3,3 miljarder kronor.

Socialdemokraterna yrkar avslag på regeringens förslag med hänvisning till att förslaget, om än temporärt, ger en oacceptabelt hård belastning för företagens lönsamhet och likviditet (Sk12 yrkande 10).

Finansutskottet vill i anslutning härtill anföra följande. Både skattemyndigheternas och de skattskyldigas hantering av uppbörden av den preliminära F-skatten och A-skatten skulle underlättas om dessa skatter kunde betalas vid samma tillfälle och på samma sätt som innehållen skatt och arbetsgivaravgifter, dvs. med en och samma uppbördsdeklaration. Man skulle därmed få ett mer enhetligt uppbördssystem. De skattskyldiga åsamkas visserligen en ränteförlust genom omläggningen men kan samtidigt tillgodoräkna sig administrativa vinster i sin hantering.

Med hänsyn härtill anser finansutskottet att omläggningen bör komma till stånd. Skatteutskottet bör sålunda biträda propositionens förslag i denna del och avstyrka motion Sk12 yrkande 10.

Stockholm den 2 december 1993

På finansutskottets vägnar

Per-Ola Eriksson

I beslutet har deltagit: Per-Ola Eriksson (c), Göran Persson (s), Bengt Wittbom (m), Roland Sundgren (s), Lars Leijonborg (fp), Per Olof Håkansson (s), Lisbet Calner (s), Tom Heyman (m), Yvonne Sandberg-Fries (s), Stefan Attefall (kds), Ian Wachtmeister (nyd), Arne Kjörnsberg (s), Roland Larsson (c), Sonia Karlsson (s) och Lennart Hedquist (m).

Från Vänsterpartiet, som inte företräds av någon ordinarie ledamot i utskottet, har suppleanten Johan Lönnroth (v) närvarit vid den slutliga behandlingen av ärendet.

Avvikande meningar

1. Propositionens allmänna syfte

Göran Persson, Roland Sundgren, Per Olof Håkansson, Lisbet Calner, Yvonne Sandberg-Fries, Arne Kjörnsberg och Sonia Karlsson (alla s) anser att det avsnitt av utskottets yttrande som har rubriken "Propositionens allmänna syfte" borde ha utgått.

2. Direktavskrivning av investeringar

Göran Persson, Roland Sundgren, Per Olof Håkansson, Lisbet Calner, Yvonne Sandberg-Fries, Arne Kjörnsberg och Sonia Karlsson (alla s) anser att den del av utskottets yttrande som under rubriken "Direktavskrivning av investeringar" börjar med "Mot bakgrund härav" och slutar med "samt Sk8 (v)" borde ha haft följande lydelse:

Mot bakgrund härav står det klart att företag kommer att tidigarelägga investeringar om de bara ges möjlighet att göra direktavskrivningar. Detta förhållande bör utnyttjas under 1994 för att ytterligare påskynda den uppgång av industriinvesteringarna som börjar bli märkbar. Vår industrisektor är för liten. Dessutom är investeringsnivån alltför låg, och vi ligger långt under genomsnittet för OECD-länderna.

Sverige har under de senaste åren tappat mycket av sin industriella kapacitet. Det är därför nödvändigt att nu snabbt höja investeringsnivån och bygga upp produktionsapparaten så att vi står hättre rustade

inför nästa konjunkturuppgång. Det är av avgörande betydelse att investeringarna successivt ökar så att vi långsiktigt kan förbättra vår konkurrenskraft och säkerställa sysselsättningen på en betydligt högre nivå än i dag.

Enligt finansutskottets mening bör därför företagen få möjlighet att under 1994 göra direktavskrivningar på maskininvesteringar. I överensstämmelse med vad Socialdemokraterna förordar i sin motion bör åtgärden inte bara omfatta industrin utan även övriga delar av näringslivet. För att begränsa den statsfinansiella belastningen bör emellertid endast 70 % av investeringen få skrivas av omedelbart. Genom att den föreslagna avskrivningsmöjligheten begränsas i tiden kan genomslaget väntas bli större.

Det finns enligt utskottets mening skäl att notera att det momentant stora budgetbortfall som uppkommer om företagen ges rätt att göra direktavskrivningar balanseras av att de under de närmast efterföljande åren får betala tillbaka skattenedsättningen med ett i princip lika stort belopp fördelat på fyra år. Den långsiktigt varaktiga belastningen på statsbudgeten inskränker sig därför till en tämligen begränsad ränteeffekt.

Skatteutskottet bör sålunda enligt finansutskottets mening biträda motion Sk5 (s) yrkande 1.

3. Direktavskrivning av investeringar

Ian Wachtmeister (nyd) anser att den del av utskottets yttrande som under rubriken "Direktavskrivning av investeringar" börjar med "Ett företag som" och slutar med "samt Sk8 (v)" borde ha haft följande lydelse:

Enligt finansutskottets mening är investeringsvolymen i Sverige på tok för låg. Den måste öka kraftigt om hjulen åter skall kunna börja snurra. Ökade investeringar påskyndar uppgången och bidrar till att Sverige kan ta sig ur krisen.

Företagen bör därför ges ett incitament till att tidigarelägga sina investeringar. Enklast görs det genom att avskrivningsreglerna ändras. I motionerna förordas olika former av direktavskrivning. En annan snarlik avskrivningsmetod som också diskuterats är nuvärdesprincipen.

Enligt finansutskottets mening brådskar det med ett beslut i frågan om direktavskrivningar. Det får därvid ankomma på skatteutskottet att pröva om man med hänsyn till bl.a. erforderliga lagstiftningen kan avgöra frågan omedelbart eller om man bör ge regeringen i uppdrag att skyndsamt lägga fram förslag till sådan lagreglering.

4. Finansieringen av propositionens förslag

Göran Persson, Roland Sundgren, Per Olof Håkansson, Lisbet Calner, Yvonne Sandberg-Fries, Arne Kjörnsberg och Sonia Karlsson (alla s) anser att den del av utskottets yttrande som under rubriken "Finansieringen av propositionens förslag" börjar med "Ett inkomstbortfall" och slutar med "(Sk12 yrkande 13)" borde ha haft följande lydelse:

Under budgetåret 1993/94 uppvägs det varaktiga inkomstbortfallet av att regeringen i samma proposition föreslår att uppbörden av företagens F-skatt skall ske månadsvis, och som en följd härav kommer statsbudgeten att tillföras ett betydande engångsbelopp.

Engångsvisa förstärkningar av statsbudgeten kan enligt finansutskottets mening inte ligga till grund för en ansvarsfull finansiering av reformförslag. Det framgår med all önskvärd tydlighet av att förslagen i propositionen inte är finansierade fullt ut under de därpå följande budgetåren. Varje år ökar förslagen budgetunderskottet med 1,7 miljarder kronor.

Regeringens finansieringsförslag tillgodoser därmed inte de riktlinjer som riksdagen vid upprepade tillfällen lagt fast för budgetpolitiken. En grundläggande restriktion har i dessa sammanhang varit att det inte finns något utrymme för ofinansierade reformer. Riksdagen har därför krävt att alla nya utgiftsåtaganden och alla förslag till skattesänkningar skall vara till fullo finansierade genom i första hand effektiviseringar och besparingar inom befintliga utgiftsområden.

Finansutskottet anser därför att skatteutskottet skall begära att regeringen snarast återkommer med förslag till lämplig finansiering av resterande del av inkomstbortfallet. Vad finansutskottet här anfört med anledning av motion Sk12 (s) yrkande 13 bör riksdagen som sin mening ge till känna för regeringen.

5. Finansieringen av propositionens förslag

Ian Wachtmeister (nyd) anser att den del av utskottets yttrande som under rubriken "Finansieringen av propositionens förslag" börjar med "Sammantaget leder således" och slutar med "(Sk12 yrkande 13)" borde ha haft följande lydelse:

Sammantaget leder således propositionens förslag till att statens finanser stärks under innevarande budgetår. En förutsättning härför är emellertid att den av regeringen föreslagna omläggningen av F-skatteuppbörden kommer till stånd. Faller detta förslag hamnar finansieringsfrågan i ett annat läge. Finansutskottet vill därför erinra om de många besparingsförslag som Ny demokrati redovisat i sin ekonomisk-politiska motion (1993/94:Fi11) och som kan användas som alternativ finansiering. Bl.a. av dessa skäl får det ankomma på skatteutskottet att slutligt pröva hur riksdagen bör ställa sig i frågan om finansieringen av förslagen i propositionen.

6. Uppbörden av företagens F-skatt

Göran Persson, Roland Sundgren, Per Olof Håkansson, Lisbet Calner, Yvonne Sandberg-Fries, Arne Kjörnsberg och Sonia Karlsson (alla s) anser att den del av utskottets yttrande som under rubriken "Finansieringen av propositionens förslag" börjar med "Finansutskottet vill i anslutning" och slutar med "motion Sk12 yrkande 10" borde ha haft följande lydelse:

Finansutskottet anser i likhet med regeringen att den föreslagna omläggningen skulle ge klara administrativa fördelar. Det är emellertid olämpligt att i nuvarande konjunkturläge genomföra denna typ av förändringar av uppbördssystemet som övergångsvis skärper företagens skattebetalningar med ca 3,4 miljarder kronor.

Såsom också Socialdemokraterna påpekar i sin motion leder detta till att företagens likviditet belastas på ett oacceptabelt sätt, vilket i nuvarande konjunkturläge med sviktande efterfrågan blir mycket kännbart för framför allt de mindre företagen. Det är just de mindre företagen som i första hand drabbas av hemmamarknadens exceptionellt svaga utveckling, och det är likaså dessa företag som drabbas hårdast av de nuvarande svårigheterna att få krediter i bankerna. De små företagen har därför begränsade möjligheter att med ökade rörelsekrediter kompensera den dränering av likviditet som förorsakas av regeringens skattehöjning.

Med hänsyn härtill instämmer utskottet i Socialdemokraternas förslag att omläggningen av uppbörden bör skjutas upp till dess konjunkturläget förbättrats. Skatteutskottet bör sålunda avslå propositionens förslag i denna del samt biträda motion Sk12 yrkande 10.

7. Uppbörden av företagens F-skatt

Ian Wachtmeister (nyd) anser att den del av utskottets yttrande som under rubriken "Finansieringen av propositionens förslag" börjar med "Finansutskottet vill i anslutning" och slutar med "Sk12 yrkande 10" borde ha haft följande lydelse:

Den föreslagna omläggningen av uppbörden av företagens F-skatt leder till att företagen övergångsvis får en mycket svår likviditetsmässig belastning. Starka skäl talar därför för att man i rådande läge bör avvakta med omläggningen. Å andra sidan skulle omläggningen leda till att administrationen underlättas, inte bara för byråkraterna utan också för företagen. Hur stor nytta företagen kan dra av dessa administrativa förenklingar är skatteutskottet bäst skickat att bedöma.

Mot bakgrunden härav bör det ankomma på skatteutskottet att slutligt pröva för och nackdelarna med propositionens förslag i denna del.

Meningsyttring av suppleant

Meningsyttring får avges av suppleant från Vänsterpartiet, eftersom partiet inte företräds av ordinarie ledamot i utskottet.

Johan Lönnroth (v) anför:

Vänsterpartiet har i motion Sk8 redovisat sin syn på företagsbeskattningen. I motionen pekar vi bl.a. på möjligheten att främja investeringsviljan genom någon form av direktavskrivningar. Vi anser att man skall snabbutreda denna fråga och vill att man i första hand skall

undersöka möjligheten att begränsa avskrivningsrätten till företag som arbetar mot den inhemska marknaden eller till investeringar med särskild miljöprofil.

